

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΑΥΡΙΚΗ

ἈΡΙΘ. 129

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Αὐγούστου 1881.

Καθῆκον τοῦ ἀνεξαρτήτου τύπου εἶναι νὰ διαφωτίζῃ τὸ κοινὸν ἐπὶ τινῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἄγνοια εἶναι ἐπικίνδυνος. Τοιαῦτά εἰσιν ἰδίως τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τόσα καταστρεπτικὰ μέτρα ἕνεκα τῆς ἀγνοίας τῶν πολλῶν. Ἀληθῶς ἐάν τις ῥίψῃ φιλοσοφικὸν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταῖαν δεκαετίαν δὲν δύναται νὰ συγκρίνῃ κάλλιον τυχὴν ἢ πρὸς τὰ μέτρα Ἡπειρώτου ἐμπειρικοῦ ἱατροῦ ἢ κομπογιαρντίου ἐπὶ τῆς κλίνης ἀτυχοῦς ἀσθενοῦς. Κατὰ τὴν πεποίθησιν τότε τοῦ ἀφελοῦς κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὰ μεγαλείτερα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ζητήματα ἔκειντο ἐν γόνοισι τοῦ Βούλγαρου, τοῦ Κουμουνδούρου, τοῦ Δεληγεώρη, τοῦ Τρικούπη, τοῦ Γρηγορίου Παπαδοπούλου, τοῦ Σίμου καὶ διαφόρων ἄλλων πολιτευομένων καὶ λογιωτάτων, ὧν παρλίπομεν τὰ ἄλλα· ὀλίγον ἐνδιαφέροντα ὀνόματα. Τὸ πρῶτον τότε παρυσιασθὲν ζήτημα ὑπῆρξε τί θέλει ὁ Ἑλληνισμὸς χάρισι πρὸς τοὺς ὀχληροὺς Σλαῦους ἢ τοὺς ξεφορτωθῇ. Ἐπὶ τούτῳ συνεδρίασαντες ἐν ἐπιτροπῇ τινὲς τῶν ἀνωτέρω μεγάλων ἀνδρῶν ἀπεφάσισαν νὰ χάρισωσι μέρος τῆς Βουλγαρίας εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἐξαίρουμένων, ἐννοεῖται, τοῦ Αἴμου καὶ τῶν παρχαλίων. Μετὰ τοῦτο ἐπαρυσιάσθη τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὅπερ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας ἔλυσαν οἱ αὐτοὶ μεγά-

λοι ἄνδρες, κηρύξαντες sans autre forme de procès σχισματικούς καὶ αἰρετικούς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὅσοι δὲν εἶχον διζήσιν νὰ φορολογῶνται καὶ νὰ δυναστεύωνται ἀγογγύστως ὑποτασσόμενοι εἰς ἀμαθεῖς καὶ ἄρπυγας κλογῆρους, ὧν δὲν ἠνόουν τὴν γλῶσσαν. Ὁ καθολικὸς οὗτος ἀφορισμὸς ἐστηρίζετο βέβαια ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἠθικῆς θέσεως, ἣν διὰ τῶν ἔργων ἡσφάλισαν ἐκυταῖς αἱ ἐλληνικαὶ ἐκκλησίαι. Ἐν τε τῷ Βασιλείῳ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἀνατολῇ. Ὅλιγον μετὰ τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἐπῆλθεν ὁ ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος, ὅστις μίαν μὲν ἀλλὰ μεγάλην παρήγαγεν ἰδέαν πρὸς τοῖς πολιτικοῖς μας, ἐν desideratum, τὴν ἀγγλοτουρκοελληνικὴν συμμαχίαν. Γνωστὴ τοῖς πᾶσιν εἶναι ἡ τύχη καὶ τῆς μεγάλης τχύτης ἰδέας, ἣν δὲν ἔσωσαν οὔτε ὕβρεις, οὔτε συκοφαντίαι κατὰ ξένων καὶ ἡμεδαπῶν, οὔτε παρωδίαι ἐκκλησιῶν τοῦ λαοῦ δῆθεν ἐν τῇ Πνυκί, οὔτε παρωδίαι ἄλλαι συγκινητικῶν δῆθεν κηδεῶν κ.τ.λ.

Τούτων πάντων συνετελεσθέντων, ἐπεδόθησαν οἱ κομπογιαρννίται εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν καὶ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν τελευταίων λειψάνων τῆς χρηματικῆς πίστεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀνάγκωθι τὴν Ὁραν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τοῦ κομπογιαρννιτισμοῦ τούτου.

Ἐὰν ἤδη ἔμεινεν ὀλίγος κοινὸς νοῦς, προκειμένου περὶ πολιτικῶν πρaxyμάτων, εἰς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, καιρὸς εἶναι πλέον νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τῆς ἐξωτερικῆς τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς, νὰ πύσῃ τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὰς προμηθείας, νὰ διαλύσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ περισσεῦον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἐπιδοθῇ ὁλόκληρος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐργασίαν καὶ διοίκησιν. Πρὸς τοῦτο ταχέως δοθήσεται ἀφορμὴ εἰς τὸν λαόν ν' ἀποδείξῃ τὰς φιλειρηνικὰς διχθεσεις του, ἀποστέλλων ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄρφ σώφρονος ἐσωτερικῆς ἐργασίας τοὺς ἀντιπροσώπους του εἰς τὴν ὁσονοῦπα ἐκλεχθησομένην νέαν Βουλὴν.